

Dosarul nr.3-949/2020(2-20048437-12-3-08052020-1)

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat public în mun.Chișinău la data de 01.08.2020

Judecătoria Chișinău(sediul Rîșcani)

Instanța în componență:

președintele ședinței

judcătorul

grefier

Iraida Secrieru

Veronica Ioniță

examinând în ședință publică, în procedura contenciosului administrativ, acțiunea la cererea de chemare în judecată a lui Mistreț Anghelina împotriva Primarului general al mun.Chișinău, terț Pretura sectorului Centru, mun.Chișinău privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată

constată

La data de 08.05.2020, Mistreț Anghelina a depus în instanța de judecată acțiune împotriva Primarului general al mun.Chișinău, terț Pretura sectorului Centru, mun.Chișinău privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în conformitate cu dispoziția Primarului general interimar al mun. Chișinău nr.*****din 26.07.2019 cu privire la numirea dnei Mistreț Angelina în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru, reclamanta a fost numit în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru, mun. Chișinău.

Prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr.***** din 25.11.2019 cu privire la încetarea mandatului dnei Mistreț Angelina din funcția de vicepreședinte al sectorului Centru, a fost încetat mandatul reclamantei. Conform dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr.*****din 26.11.2019 cu privire la numirea dnei Mistreț Angelina în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru, reclamanta a fost numit repetat în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru, mun. Chișinău începând cu data de 26.11.2019, pe o perioadă determinată de 3 luni.

Conform pct.1.9 și 1.22 ale dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. ***** din 24.02.2020 cu privire la abrogarea unor dispoziții, au fost anulate dispozițiile Primarului general al mun. Chișinău nr.***** din 25.11.2019 cu privire la încetarea mandatului dnei Mistreț Angelina din funcția de vicepreședinte al

sectorului Centru și nr.***** din data de 26.11.2019 cu privire la numirea dnei Mistreț Anghelina în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru.

La data de, 02.03.2020, Primarul general al mun. Chișinău a emis dispoziția nr.***** cu privire la revocarea dnei Mistreț Angelina din funcția de vicepreședinte al sectorului Centru din data de 02.03.2020.

Consideră reclamanta actul administrativ dat ca fiind ilegal și în susținerea poziției sale a menționat.

Potrivit dispoziției contestate, motivul revocării din funcție a servit demersul președintelui sectorului Centru. Menționează reclamanta că, demersul dat nu i s-a adus la cunoștință, ci i s-a refuzat eliberarea copiei acestuia de către secția resurse umane a Primăriei mun. Chișinău, deoarece a refuzat să semneze dispoziția de revocare din funcție.

Susține reclamanta că, indiferent de motivul invocat în demersul dat, acesta nu corespunde realității, fiind motive inventate de către președinte de nevoie, la indicația directă a Primarului general al mun. Chișinău. De fapt, consideră reclamanta că, motivul revocării din funcție a fost apartenența politică.

Pe parcursul perioadei de activitate în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru menționează reclamanta că, nu a fost sancționată disciplinar, nu i-au fost înaintate observații referitor la activitate și executarea obligațiilor de muncă.

A mai menționat reclamanta că, conform art.7 al Legii nr.199, mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă nu este stabilit un alt termen prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar. Astfel, consideră reclamanta că, de la data numirii sale în funcția nu au expirat 4 ani.

Prin dispoziția cu privire la revocarea din funcție din 02 martie 2020, temeiul invocat pentru revocare a fost art.14, art.17 alin.(2) și art.22, alin.(1), lit.a) și alin.(3) al Legii nr.199 cu privire la statutul persoanelor cu demnitate publică.

Consideră temeiurile invocate neîntemeiate, or, art.14 și 17 alin.(2) din legea 199 se referă la salarizarea și garanțiile sociale în legătură cu încetarea mandatului persoanei cu funcție de demnitate publică, neavând nimic comun cu temeiurile de încetare a mandatului.

În ceea ce privește invocarea alin.(3) din art.22 al Legii nr.199, afirmă reclamanta că, potrivit prevederilor art.20, alin.(4) al legii 136 privind statutul municipiului Chișinău, încetarea înainte de termen a mandatului președintelui și vicepreședintelui are loc în conformitate cu art.22, alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Conform acesteia, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție de demnitate publică a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

Din analiza normelor juridice invocate supra, conchide, că, art.22, alin.(3) al Legii nr. 199 nu prevede temeiuri pentru eliberarea din funcție a vicepreședintelui sau

altui demnitar, ci prevede doar procedura revocării din funcție și anume, prin act administrativ (atunci când există temeuri) al autorității care a numit demnitarul în funcție. Faptul că, alin.(3) din art.22 al Legii nr.199 prevede doar procedura și nu temeuri pentru eliberarea din funcție a demnitarului rezultă și din alin.(4), art.22 al acestei legi, care prevede că, dispozițiile alin.(3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen.

În continuare a indicat reclamanta că, pentru eliberarea din funcție a persoanelor cu funcții de demnitate publică (inclusiv a viceprezidenților) nu este suficientă doar respectarea procedurii, dar mai este necesar existența unui temei prevăzut de lege. Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art.89 alin. (2) Codul muncii, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului.

Prevederi similare se conțin și în art. 118 Cod administrativ, în conformitate cu care, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia

Astfel, prin însăși definiția motivării actului administrativ, se impune expres necesitatea motivării acestuia, indiferent de norma în baza căreia se emitec, fără să implice careva elemente de interpretare.

La fel, a făcut referire reclamanta la art.89 alin. (1) Codul muncii, care statuează că, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Din cele menționate supra, consideră reclamanta că, dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr.***** din 02 martie 2020 cu privire la revocarea sa

din funcția de vicepreșed al sectorului Centru urmează a fi anulată, ca fiind ilegală în fond, cu restabilirea sa în funcția anterior deținută.

De asemenea a menționat reclamanta că, potrivit prevederilor art.90 alin.(2) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a)plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.);c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Subsecvent, în cazul restabilirii sale în funcție, consideră reclamanta că, Primarul mun. Chișinău urmează să-i achite salariul mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, adică începând cu data de 03 martie 2020 și pînă la restabilirea în funcție, precum și să-i compenseze prejudiciul moral cauzat ca urmare a revocării ilegale din funcție pe care îl estimează în sumă de ***** lei.

Afirmă reclamanta că, la data de 27.03.2020 în adresa Primarului general al mun. Chișinău a depus cerere prealabilă și a solicitat revocarea pe cale extrajudiciară a dispoziției nr.***** din 02 martie 2020, precum și a solicitat compensarea prejudiciului material cauzat și anume, achitarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă. începând cu data de 03 martie 2020 și pînă la restabilirea în funcție, și, a sumei de ***** lei în calitate de prejudiciu moral. În termenul prevăzut de lege nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

A făcut referire reclamanta la prevederile legale: art.189, alin.(1)CA, art.224 CA și a solicitat anularea dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr.***** din data de 02.03.2020 cu privire la revocarea dnei Mistreț Angelina din funcția de vicepreșed al sectorului Centru; restabilirea în funcția anterior deținută; încasarea prejudiciului material sub formă de despăgubire în mărimea salariului mediu pentru absență forțată de la muncă din data 03.03.2020 pînă la restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului moral în mărime *****lei.

În ședința de judecată reclamanta – Mistreț Anghelina, reprezentantul reclamantei – Rotaru Dorel s-au prezentat, acțiunea au susținut și au solicitat admiterea ei.

Reprezentantul pârâtului – Băhnuș Victoria în ședința de judecată s-a prezentat, acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea ei în parte, și, a invocat inadmisibilitatea acțiunii în partea reparării prejudiciului moral.

Reprezentantul terțului în ședința de judecată nu s-a prezentat, instanța a examinat acțiunea în lipsă.

Ascultând reclamanta, reprezentantul reclamantei, pârâtului, studiind materialele dosarului, poziția terțului, instanța va admite acțiunea, din următoarele considerente.

*Inițial, instanța menționează că, dat fiind încheierea din data de 01.08.2020 prin care acțiunea la cererea de chemare în judecată a lui Mistreț Anghelina împotriva Primarului general al mun.Chișinău, terț Pretura sectorului Centru, mun.Chișinău privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea încasării prejudiciului moral în sumă de *****lei, a fost declarată inadmisibilă, obiectul acțiunii la caz implică anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la serviciu, și, compensarea cheltuielilor de judecată, asupra căruia instanța se va expune în fond, conform următoarelor argumente.*

În conformitate cu art.257, alin.(1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art.93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu art.224 Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e). Dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă.

Conform art.26 al legii 436 privind administrația publică locală, primarul este autoritatea reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale și executivă a consiliului local. El participă la ședințele consiliului local și are dreptul să se pronunțe asupra tuturor proiectelor și problemelor supuse dezbaterilor, fără drept de vot. Primarul și viceprimarii cad sub incidența Legii privind statutul alesului local. Consiliul local, la propunerea primarului, decide instituirea funcției de viceprimar și stabilește numărul de viceprimari care vor asista primarul în exercitarea atribuțiilor sale. În funcția de viceprimar poate fi aleasă orice persoană, inclusiv din rîndul consilierilor. Viceprimarii exercită atribuțiile stabilite de primar și poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

Conform art.29, alin.(1), lit.c) al legii 436 privind administrația publică locală, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, stabilite la art.4 alin.(1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuții de bază: numește, stabilește atribuțiile și încetează raporturile de serviciu sau de muncă cu șefii de subdiviziuni, de servicii, de întreprinderi municipale din subordinea autorității administrației publice locale respective, personalul primăriei, conduce și controlează activitatea acestora, contribuie la formarea și reciclarea profesională.

Conform art.20 a legii 136, pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Pretorul este reprezentant al primarului general în sector și se conduce în activitatea sa de legislația în vigoare, dispozițiile primarului general și regulamentul de organizare și funcționare a preturii. Pretorul este asistat de către vicepretori, care sînt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului. Încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Conform art.22 al legii nr.199 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, exercitarea mandatului încetează în caz de: a) expirare a termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen; b) stabilire, prin actul de constatare rămas definitiv, a încheierii directe sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luării sau participării la luarea unei decizii fără soluționarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislației privind reglementarea conflictului de interese; c) nedepunere a declarației de avere și interese personale sau refuz de a o depune, în condițiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate;d) dispunere de către instanța de judecată, prin hotărîre

irevocabilă, a confiscării averii nejustificate. În cazul demnitarului ales, încetarea înainte de termen a mandatului are loc în condițiile prevăzute de legislația specială ce reglementează activitatea demnitarului respectiv. În cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție. Dispozițiile alin.(3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit că, prin dispoziția nr.***** din data de 26.07.2019, reclamanta a fost numită în funcția de vicepretor al sectorului Centru începând cu data de 26.07.2019.(f.d.4)

Prin dispoziția nr.***** din data de 02.03.2020, reclamanta a fost revocată din funcția de vicepretor al sectorului Centru, din data de 02.03.2020.(f.d.8)

Nefiind de acord cu dispoziția dată, reclamanta a contestat-o cu cerere prealabilă la data de 27.03.2020(f.d.9-10), iar la data de 08.05.2020 s-a adresat în instanța de judecată. Termenele de contestare au fost respectate, ținând cont și de perioada situației excepționale/de urgență, astfel referitor la fondul cauzei se indică următoarele.

Conform dispoziției 125/4-de din data de 02.03.2020, în temeiul demersului dlui Rusu Pavel, pretorului sectorului Centru și în conformitate cu art.14, 17, alin.(2), art.22, alin.(1), lit.a) și alin.(3) a legii 199, art.29, alin.(2), art.32 a legii 436, art.15, alin.(1), lit.b), alin.(2) și art.16 a legii 136 , primarul general a dispus eliberarea din funcția de vicepretor a sectorului Centru a reclamantei.

Conform cererii de chemare în judecată și în ședința de judecată s-a invocat lipsa temeiului de drept de eliberare din funcție a reclamantei. Afirmație la care reprezentantul pârâtului a menționat despre lipsa necesității temeiului de drept, odată ce dreptul de a numi în această funcție este a primarului, corelativ acestuia îi aparține și dreptul de eliberare din funcție referindu-se în special la prevederea art.22 a legii 199 conform căreia - în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție. Iar, motivarea actului dat este suficientă prin indicarea temeiurilor de drept.

Instanța nu va reține această poziție a pârâtului din următoarele considerente.

În primul rând, se indică că, art.20 al legii nr.136 statuează că, pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Pretorul este reprezentant al primarului general în sector și se conduce în activitatea sa de legislația în vigoare, dispozițiile primarului general și regulamentul de organizare și funcționare a preturii. Pretorul este asistat de către vicepretori, care sînt persoane cu funcții de

demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului. Încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică..

Iar, art.22, alin.(3) al legii nr.199 prevede că, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

În speță, acest administrativ constituie dispoziția nr. ***** din data de 02.03.2020, contestată la caz.

Din norma dată, se implică că, demiterea/eliberarea din funcție a vicepretorului se face prin act administrativ. Astfel, este greșită abordarea pârâtului că, pentru aceasta este suficient invocarea temeiului conform legii 199 indicat supra fără careva temei material(de fond), ori, regula valabilității actului administrativ, stabilește contrariul.

Astfel, titlul III din codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora.

Așa fiind unul din elementele de legalitate formală ale unui act administrativ, este motivarea.

Conform art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care *se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual*. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferente de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare. Ceea ce exclude poziția pârâtului că, este de ajuns doar actul administrativ fără să fie necesară motivarea acestuia și/sau că, motivarea și implică enumerarea normelor de drept.

Aici, instanța consideră necesar de a menționa că, art.2, alin.(2)CA, stabilește că, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Respectiv, deși, este un domeniu specific de activitate, care ar implica simetria juridică, actul administrativ emis în această activitate administrativă nu poate deroga de la condițiile pentru aceasta stabilite de codul administrativ, deoarece acest fapt nu este absolut necesar și contravine principiilor codului administrativ. Aceasta și pentru a asigura stabilitate în zona respectivă de activitate. Ori, în caz contrar aplicând simetria juridică și fiind de ajunsă atribuția și dorința de demitere a organului ce a emis actul de numire în funcție, se riscă încălcarea drepturilor persoanei, care nu are nici o pârghie și rezultat al legitimei

așteptări de exercitare a atribuțiilor pentru întreaga perioadă a mandatului. Fiind expus oricând la posibilitatea de a fi demis, fără să existe alte temeieri de drept, faptice pentru aceasta, reducându-se doar la atribuția emitentului și dreptul de a acționa în așa mod.

Mai mult că, înainte de toate persoana cu demnitate publică care poate fi demisă conform modului din actul administrativ contestat la caz, este un angajat care are anumite garanții, de care nu se poate folosi, ceea ce este inadmisibil.

Respectiv, se reiterează cu certitudine că, pentru demiterea, eliberarea din funcție a funcționarului cu demnitate publică, la caz, a viceprezidentului, este necesar să se respecte condiția de motivare a actului administrativ emis în acest sens, și, nu doar dreptul potestativ(dorință) al pârâtului.

La caz, se constată doar o enumerare a normelor de drept ce dă posibilitatea și confirmă atribuția primarului de a acționa în acest sens, fără să se indice temeierile de fapt pentru aceasta. Iar, această circumstanță implică lipsa condiției de valabilitate formală a actului administrativ emis în așa mod și necesitatea aplicării sancțiunii juridice pentru aceasta.

De asemenea, instanța consideră necesar de a menționa că, art.137 Cod administrativ, reglementează dreptul discreționar al autorității cu mențiunea că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, *atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.*

Respectiv, se indică că, aici, dreptul discreționar al autorității nu poate fi reținut, ori acest drept discreționar implică soluția/efectele actului administrativ, adică autoritatea poate să-l aleagă din mai multe soluții, dar nu implică dreptul de a acționa într-un anumit mod. Adică, emiterea actului contestat la caz, nu poate fi reținut ca valabil prin prisma exercitării dreptului discreționar, ultimul aplicându-se referitor la identificarea unei soluții din mai multe date de lege, dar nu prin acționarea într-un anumit fel doar prin prisma deținerii atribuțiilor date și prin aplicarea simetriei juridice.

Respectiv, odată ce codul administrativ stabilește elementele de formă a actului administrativ, aceasta implică obligativitatea întrunirii lor, iar în caz contrar se atestă existența circumstanțelor de anulare a actului administrativ.

La caz, se constată cu certitudine că, în primul rând actul administrativ discutat este emis fără o motivare de drept. Aceasta implică necorespunderea rigorilor legale - de legalitate formală, și, necesitatea aplicării consecințelor pentru aceasta, de anulare a lui.

În altă ordine de idei, se indică că, în actul administrativ contestat la caz, se menționează prevederile legale ce au determinat soluția, și, se enumeră precum că, și partea de fond – materială a actului – demersul pretorului.

La materialele dosarului a fost prezentată nota informativă a pretorului sectorului Centru nr.190/03-12 din data de 02.03.2020.(f.d.35) Conform conținutului acesteia, pretorul aduce la cunoștința primarului general faptul precum că, neimplicării suficiente în activitate a vicepretorului – reclamanta la caz. La fel, se invocă neconlucrarea în subdiviziunile de resort, nesoluționarea operativă a problemelor apărute și iscarea conflictelor din această cauza, în soluționarea cărora a fost necesară implicarea pretorului. La nota informativă dată mai sunt anexate careva rezoluțiuni ale pretorului, cu explicațiile corespunzătoare ale reclamantei.(f.d.36-40)

Astfel, din reținerea prevederilor codului administrativ, pe lângă elementul de legalitate formal, actul administrativ mai implică și elementul de fond, material. La caz, acesta ar implica circumstanțelor de fond invocate în nota informativă a pretorului.

La acest capitol, instanța menționează că, analizând problemele precum că, invocate de pretor în nota informativă, acestea sunt conform rezoluțiilor înaintate către reclamantă, la care aceasta a prezentat explicațiile corespunzătoare. În ședința de judecată, reclamanta, la fel a explicat cele invocate de pretor în nota informativă, explicații care instanța le reține, și, în baza cărora se concluzionează lipsa cărorva temei de fond pentru revocarea din funcție a reclamantei.

În același context, instanța indică că, art.44 CA implică participanți la procedura administrativă, care sînt: autoritatea publică, orice persoană fizică și juridică care a solicitat inițierea procedurii *sau în privința căreia procedura a fost inițiată*, precum și orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrativă. Totodată, se indică că, art.70 CA, reglementează că, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Din analiza notei informative a pretorului și actul administrativ analizat la caz, se implică că, acestea datează ambele cu 02.03.2020, și, că, autoritatea nu a inițiat procedura administrativă și în special nu a informat reclamanta despre actul denunțător în privința sa și necesitatea depunerii explicațiilor. Această situație implică încălcarea a procedurii administrative, care la fel, afectează legalitatea actului administrativ. În special când reclamantei nu i s-a dat posibilitatea să explice faptele imputate ei, iar în așa mod, pârâtul doar a indicat formal temeiurile de fapt a emiterii actului fără să le cerceteze, analizeze și motiveze în actul emis.

Iar, din explicațiile reclamantei din ședința de judecată și cele anexate la dosar urmare a rezoluțiunilor pretorului, se atestă expres lipsa încălcărilor date, o invocare decât formală a acestora din partea pretorului și întreprinderea măsurilor

corespunzătoare de către reclamantă, ținând cont de atribuțiile funcției și domeniul specific de activitate, care, necesită implicarea mai multor persoane. Și, în așa mod, se atestă că, executarea indicațiilor, activităților date implică timp, care nu este imputabil reclamantei, ci specific domeniului de reglementare și surselor materiale și umane necesare a fi implicate.

În concluzia celor indicate supra, instanța reiterează despre nerespectarea de către pârât a procedurii administrative, mai bine zis, neinițierea procedurii administrative, nu a anunțat reclamanta, nu a cerut explicații de la aceasta, iar în așa mod, nu s-a asigurat nici acest aspect al legalității formale a actului administrativ analizat. Aici cu mențiunea că, explicațiile de la f.d.37,40 reclamanta nu le-a dat în cadrul procedurii administrative, ci separat, la rezoluțiile pretorului, ceea ce nu exclude lipsa procedurii administrative și implică neasigurarea drepturilor reclamantei prin aceasta și în cadrul unei astfel de proceduri. Precum și instanța constată lipsa încălcărilor invocate conform notei informative, din contra, din explicațiile reclamantei conform conținutului de la materialele dosarului și cele date în ședința de judecată, se constată cu certitudine lipsa circumstanțelor date. Iar, în așa mod se implică lipsa și a elementului material/de fond de legalitate a actului administrativ, contestat la caz.

Respectiv, în așa mod, se constată temeinicia primei solicitări a reclamantei și soluția de admitere a acesteia cu anularea dispoziției nr.***** din data de 02.03.2020, când lipsesc elementele de legalitate atât formale, cât și materiale, conform modului expus supra.

Aceasta și în situația în care art.24 al legii nr.199 stabilește expres că, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legilor ce reglementează activitatea persoanei cu funcție de demnitate publică.

Aceasta implicând posibilitatea aprecierii legalității actelor administrative emise în privința demnitarilor și prin prisma normelor codului muncii concomitent cu elementele stabilite de codul administrativ. Iar, acestea implică necesitatea existenței temeiurilor materiale, de fond și formale, pentru emiterea actului de concediere, demitere.

Tot din perspectiv normei enunțate idem, instanța va analiza celelalte solicitări ale reclamantului, după cum urmează.

Conform art. 89, alin. (1) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau *eliberat nelegitim din serviciu* poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Astfel, înregistrându-se la caz, situația de eliberare/demitere nelegitimă din serviciu a reclamantei, în baza unui act administrativ emis contrar prevederilor

legale, și, urmare a soluției de anulare a acestuia, se implică necesitatea restabilirii stării anterioare emiterii unui astfel de act – de restabilire în serviciu a reclamantei. Aceasta implicând temeinicia și a celei de a doua solicitări a reclamantei – de restabilire în funcție, și, ce implică soluția de admitere a acesteia. Aici cu mențiunea că, prin prisma art.224 CA, instanța de judecată la examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ nu are atribuție de a emite hotărâre ce ar implica restabilirea persoanei la serviciu, în situația în care constată că, actul în baza căreia a fost demis/revocat din funcție este ilegal, ci doar dispune de pârghia acțiunii în obligare – obligarea autorității la emiterea unui astfel de act, perspectivă prin care va fi admisă solicitarea de restabilire în funcție, și, anume se va obliga Primarul General al mun.Chișinău să emită act administrativ privind restabilirea lui Mistreț Anghelina în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru.

Prin prisma aceleași acțiuni de obligare, în consecință subsecventă se implică și obligarea Primarul General al mun.Chișinău să emită act administrativ privind calcularea și achitarea pentru Mistreț Anghelina a salariului pentru perioada de lipsă forțată de la serviciu.

Aceasta se impune pentru pârât și conform art.90, alin.(1) și (2) Codul muncii, care, statuează că, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

În continuare se indică că, conform cererii de chemare în judecată, subsecvent obiectului de fond al acțiunii la caz, reclamanta invocă și cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, care se vor admite prin prisma art.115 CA în coraborare cu art.94, 96 CPC, reținute conform ar.195 CA, ori la materialele cauzei se conține confirmare a suportării cheltuielilor date – bonul de plată din data de 29.04.2020(f.d.48), reclamanta a fost asistentă de un avocat, a suportat cheltuieli pentru aceasta, iar cheltuielile sunt rezonabile, necesare și proporționale lucrului efectuat. Corespunzător cu titlu de cheltuieli de judecată – de asistență juridică de la pârât se va încasa suma de ***** lei.

În concluzia celor indicate supra, se reiterează despre soluția de admitere a cererii reclamantei cu anularea dispoziției Primarului General al mun.Chișinău nr.***** din data de 02.03.2020 cu privire la revocarea dnei Anghelina Mistreț din funcția de vicepreședinte al sectorului Centru; obligarea Primarul General al mun.Chișinău să emită act administrativ privind restabilirea lui Mistreț Anghelina în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru și privind calcularea și achitarea pentru Mistreț Anghelina a salariului pentru perioada de lipsă forțată de la serviciu, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Iar, prin prisma art.256, alin.(1), lit.d)CPC, reținut conform art.195 CA, în partea emiterii actului administrativ privind restabilirea în funcție și achitării unui salariu mediu lunar, se va dispune executarea hotărârii imediat.

În conformitate cu prevederile art. 224 Cod administrativ, instanța de judecată,

hotărăște

Acțiunea la cererea de chemare în judecată a lui Mistreț Anghelina împotriva Primarului general al mun.Chișinău, terț Pretura sectorului Centru, mun.Chișinău privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite.

Se anulează dispoziția Primarului General al mun.Chișinău nr.***** din data de 02.03.2020 cu privire la revocarea dnei Anghelina Mistreț din funcția de vicepretor al sectorului Centru.

Se obligă Primarul General al mun.Chișinău să emită act administrativ privind restabilirea lui Mistreț Anghelina în funcția de vicepretor al sectorului Centru.

Se obligă Primarul General al mun.Chișinău să emită act administrativ privind calcularea și achitarea pentru Mistreț Anghelina a salariului pentru perioada de lipsă forțată de la serviciu.

Se încasează de la Primarul General al mun.Chișinău în beneficiul lui Mistreț Anghelina – a.n.***** c/p *****, domiciliată în mun.Chișinău, str.***** cheltuielile de asistență juridică în sumă de *****(trei mii cinci sute) lei.

Prezenta hotărâre judecătorească urmează a fi executată imediat în partea emiterii actului administrativ privind restabilirea în funcție și achitării unui salariu mediu lunar.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul judecătoriei Chișinău(sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
judecătorul

Iraida Secieru